

- 12^e, ed. Dronke c. 37. — Heslum, 1245 kop. 2^e helft 13^e, Lw.
Germ. *haslum*, dat. pl. bij *hasla-* m. „hazelaar”.
- HILFTE** [Lochristi : Gt] :: Iueta, 1187, Mze II 252/1. — Yueta, (1195-1200), G SV. — Ifte, 1223, G Bd 30, 1 r°.
Germ. *īwitja-* n., collectief bij *īwa-* m. „ijf, taxus”.
- HIL** [Klemskerke : Oo] :: Hil, 1177, S Z 14.
Germ. *hulja-* m. „heuvel”.
- HIL** [Tongerlo : Tu] :: Hylle, 1159, TI 9. — Hille, 1164, TI 21 ; 1186, TI 36 ; 1213, TI 63.
Germ. *hulpīn-* f. „neiging, helling”?
- HIL** (inc. ± Winnezele : Du) :: Hil, 1169 cop. ± 1275, Xr II 1572, 86 v°.
Germ. *hulja-* m. „colline”.
- „**HILDEBRANDISLANT**” (onb. ± Akersloot : Nh) :: —, 1083 vals 12^e, Hg E.
Germ. *Hildibrandas landa-* n. „land van Hildibrand” (*hildjō-* f. „strijd” + *branda-* m. „zwaard”).
- „**HILDELINGHUSON**” [Paderborn : Dt] :: Hildelinghuson, in marchiis Hildelinghusorum, 1036 kop. mitte 12., Ka vita Meinwercci, 131.
Germ. *Hildilinga hūsum* „zu den Häusern der Leute des Hildilo”.
- „**HILDEMANNI PONS**” [Trier : Tr] :: ad Hildimanni pontem, 1038, Tr C 4 ; (1202), Tr F 8. — ad Hildemanni pontem, 1207, Tr F 13.
- „**HILDEMANSWILRE**” (unb. ± Forbach-Saarlouis) :: —, 1179 kop. 14., ed. Beyer II 29.
Germ. *Hildimannes wilāri* „Gehöft des Hildiman”.
- HILDEN** : Dd :: Heldein, 1074, K SK 2. — Heldin, 1139, D S 34. — Helden, bald nach 1160, K HUA 21 a. — Helethen, 1176, D Berg 3. — Helede, (1179), D Berg 5. — Heldene, 1189, D Berg 8.
Germ. *halpīn-* f. „Abhang”.
- „**HILDERNESSE**” (inc. ± Calais : Bo ; = cap Blanc-Nez?) :: —, 1124, 2 copies : fin 12e et 1775, O 735, 33 v° et O 803 I n° 146.
Germ. dat. sg. *hulpim nassi* : *hulpu-* „incliné” (?) + *nasja-* m. „cap, pointe”.
- HILDESHEIM** : Hl :: Hildineshemensis, 874, D Es 1. — HILDENESHEM, (993-1022), ed. Salmo, Deutsche Münzen Finnlands, p. 204. — Hildinesheimensis, 1107, P L 9266/15. — Hildeneshem, 1126, D W 26. — Hildinisheim, 1129, K SP 14 ; 1132, K SP 15. — Hildenesheim, 1129, Du 1. — Hildinishem, ± (1139-52), K Schr L 1. — Hildeneshemensis, 1168, D Berg 1. — Hildesheim, ± (1135-75), K Schr L 1. — Hildensheim, ± (1135-80), K Schr GL.
Germ. *Hildinas haim* „Wohnung des Hildin” (*hildjō-* f. „Kampf”).
- „**HILDEVELT**” [Setques : Om] :: Hildeuelt, 1217, O G.
Germ. *hulpu-* „incliné” + *feldu-* n. „terrain inculte, bruyère”.
- „**HILDIBACH**” (unb. ± Prüm : Tr) :: —, 816 kop. ± 1100, Tr 1709, 65 r°.
Germ. *hildjō-* f. „Kampf” (?) + *baki-* m. „Bach”.
- „**HILDINPLENTERE**” [Leiwen : Tr] :: —, 2. H. 12., Tr 178/1205, 163 v°.
Rom. *Hildin plantāria* „Weinberg des Hildin”.
- „**HILDWALDCURT**” (inc., dans la partie romane du Pas-de-Calais) :: Hilduualdeurt, 800 cop. 961 dont 4 copies 12e-18e, éd. DB, p. 40.
Rom. *Hildiwaldi curtis* „ferme de Hildiwald” (germ. *hildjō-* f. „combat” + *walda-* m. „seigneur”).
- „**HILE**” (unb. ± Bislich : Dd) :: Hile, 1144, D Fb 2 ; nach 1185, D Fb 4. — secus Hilrestege, nach 1185, D Fb 4.
- HILLE, TEN** [Assebroek of Sijsele : Bg] :: de Hilla, kort na 1140, Bb 71, 197 r°.
Germ. *hulja-* m. „heuvel”.